

27-GIỚI HẸN ĐI CHUNG THUYỀN VỚI NI

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, nhằm ngày cát tường, sáng sớm nam nữ tập trung, tại sông A-kỳ-la để vui chơi, ăn uống ca hát. Hôm đó, nhóm sáu Tỳ-kheo thức dậy từ rạng đông, khoác y, đi đến chỗ nhóm sáu Tỳ-kheo ni, hỏi: “Hôm nay là ngày cát tường, các cô có thức ăn uống gì không, chúng ta hãy cùng nhau đến sông đó tham quan?”. Nhóm sáu Tỳ-kheo ni nói: “Chúng tôi đang chuẩn bị đây, đại đức hãy đi tìm xe thuyền đi”. Nhóm sáu Tỳ-kheo liền đi tới vị quan giữ thuyền của vua mượn một chiếc thuyền đẹp và các thứ trang trí, rồi họ mang các thực phẩm để lên thuyền, cùng với các Tỳ-kheo ni thuận theo dòng nước chèo đi, vui đùa bờn cột, khiến cho người đời chê trách: “Các vị hãy xem kìa! Những Sa-môn thích tử này phóng túng vô đạo, giống như người thế tục hò hẹn với nhau. Đó là những kẻ bại hoại, nào có đạo hạnh gì!”.

Các Tỳ-kheo nghe thế, liền đem sự việc ấy bạch lên Thế Tôn. Phật liền bảo gọi nhóm sáu Tỳ-kheo đến. Khi họ đến rồi, Phật liền hỏi: “Các ông có việc đó thật chăng?”.

- Có thật như vậy bạch Thế Tôn.

- Đó là việc xấu. Từ nay không được hẹn ước với Tỳ-kheo ni cùng đi chung thuyền.

Lại nữa, khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, bấy giờ đàn-việt ở bên kia bờ sông A-kỳ-la mời hai bộ Tăng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo ni thọ trai. Đến lúc qua sông, các Tỳ-kheo không cho các Tỳ-kheo ni lên thuyền, hoặc một người đi một chiếc, hoặc hai người một chiếc, mà không chở Tỳ-kheo ni, nên ba, bốn chiếc thuyền rất nhẹ. Khi các Tỳ-kheo qua sông rồi, mới chở Tỳ-kheo ni, và lúc đưa Tỳ-kheo ni đến chỗ thọ trai xong còn sắp xếp theo tuổi tác, nên mặt trời đã quá ngọ, do thế tất cả đều không được ăn. Đại-ái-đạo Cù-đàm-di cũng không ăn được. Bà liền đi đến chỗ Phật, cúi đầu đảnh lễ chân Phật, rồi đứng hầu một bên. Phật biết mà vẫn hỏi: “Cù-đàm-di, vì sao tiêu tụy quá thế?”. Đại-ái-đạo liền đem sự kiện trên bạch đầy đủ với Thế Tôn. Phật bèn dạy: “Từ nay trở đi Ta cho phép cùng qua đò”. Đoạn Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

“Nếu Tỳ-kheo hẹn ước với Tỳ-kheo ni cùng đi chung thuyền xuôi hoặc ngược dòng sông, ngoại trừ đi đò ngang, thì phạm Ba-dạ-đề”.

Giải Thích:

Hẹn ước: Như trên đã nói.

Trừ đi đò ngang: Đức Thế Tôn bảo là không có tội.

Ba-dạ-đề: Như trên đã nói.

Nếu Tỳ-kheo với Tỳ-kheo ni hẹn ước nhau cùng đi chung một chuyến xe đò, trải qua phạm vi một thôn, thì phạm một tội Ba-dạ-đề. Nếu đi qua vùng hoang dã không có xóm làng thì qua phạm vi một Câu-lô-xá, phạm một tội Ba-dạ-đề.

Nếu Tỳ-kheo cùng Tỳ-kheo ni đi chung một chuyến đò, khi đò dừng lại bên bờ sông, Tỳ-kheo ni xuống thuyền đi đại tiểu, rồi khi thuyền khởi hành, Tỳ-kheo gọi Tỳ-kheo ni: “Này chị em hãy đến”, thì gọi là ước hẹn. Nếu Tỳ-kheo ni dõ lên một chân thì phạm tội Việt-tỳ-ni. Nếu dõ hai chân thì phạm Ba-dạ-đề.

Nếu hai bên cùng ước hẹn mà không đến, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu không ước hẹn mà đến thì không có tội.

Nếu cùng hẹn ước và cùng đến, thì phạm tội Ba-dạ-đề. Nếu không hẹn ước và không đến thì không có tội.

Bốn trường hợp sau cũng như trên. Thế nên nói (như trên).